

Til lovforslag nr. L 22. Betænkning afgivet af boligudvalget den 29. marts 1985

Betænkning

over

Forslag til lov om regulering af lejen i visse lejemål

[af Svend Andersen (S) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i flere møder og har herunder stillet spørgsmål til boligministeren, som denne har besvaret dels i samråd, dels skriftligt.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, der er tiltrådt af det øvrige udvalg.

Et af udvalget stillet spørgsmål og boligministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres, det radikale venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget), der kan tiltræde de stillede ændringsforslag, lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *flertal inden for flertallet* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer) udtaler:

På baggrund af det af boligministeren bebudede forslag til en revideret og forenklet lejelov og under henvisning til, at lejernes og ejernes organisationer netop har afgivet et udkast til en sådan revision, finder det konservative folkeparti, venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, at en gennemførelse af lovforslaget på nuværende tidspunkt bør afvises.

Et *mindretal inden for flertallet* (det radikale venstres medlem) finder, at lovforslaget har karakter af et huslejestop med virkning fra 1. april 1985. Det er således et meget

skarpt indgreb i lejefastsættelsen og ude af trit med den lovgivning om de kollektive overenskomster m.v., som samtidig hermed behandles i folketinget.

Dertil kommer, at begrundelsen for forslaget angiveligt er, at en række kommuner ikke er undergivet boligreguleringslovens bestemmelser. Det forekommer drastisk at søge dette problem løst gennem et egentligt huslejestop i de uregulerede områder. Mindretallet lægger i den forbindelse vægt på boligministerens besvarelse af spørgsmål 5 fra boligudvalget (optrykt i betænkningen), hvori det konkluderer: »at huslejestigningen for kommuner *uden* regulering har været noget *svagere* i nævnte periode end huslejestigningen i kommuner *med* regulering.«

Desuden må mindretallet lægge vægt på, at en identisk lovgivning tidligere har været i kraft og i den forbindelse har givet anledning til endog meget stærk kritik fra den juridiske sagkundskab. Det er således anført, at »mange af lovens regler (må) underkastes en så hårdhændet fortolkning, at den langt vil overskride rammerne for sædvanlige fortolkningsprincipper.« (Jfr. professor, dr. jur. H. Krag Jespersen: »Huslejestoploven« i Ugeskrift for retsvæsen, 1. marts 1980, p. 61).

Mindretallet vil imidlertid ikke afvise, at lejeregulering i de hidtil uregulerede områder kan vise sig at være nødvendig. Spørgsmålet må tages op i forbindelse med den umiddelbart forestående revision af lejeloven, og det må ses i lyset af de resultater, som er opnået under det netop afsluttede arbejde i fællesud-